

Rustikk rideferie

Fjelltopper og endeløse sletter, rasende fosser og nervøse bekker i et stadig skiftende landskap. Søvnige middelalderbyer og ikke minst – hester. Frister dette? Da er det bare å sale på.

TEKST OG FOTO: TRUDE HELÉN HOLE

VI BLIR HENTET på flyplassen i Barcelona ved «den offisielle møteplassen» i terminal B, som kjennetegnes av en gigantisk og ruvende hestestatue. Den får deg nesten til å angre ferievalget, for den minner deg på at du skal tilbringe de kommende dagene på et mylder av muskler og uante hestekrefter. Med sommerfugler i magen innser vi at ferien innebærer en viss risiko.

Ved møteplassen hilser vi blygt og forventningsfullt på resten av følget og setter oss inn i minibussen som i løpet av to timer skal føre oss opp til ranchen

Can Jou. En halvtime fra ranchen blir vi møtt av eieren, engelskmannen Michael og hans spanske kone Rosi. Veien videre er nesten ufremkommelig, så vi blir omplassert i to biler med firehjulstrekk. Deretter bærer det oppover den bratte skråningen med stup både over og under, på en vei som er halvveis forsvunnet etter det siste regnskyll. Vi puster dypt, lukker øynene og åpner dem ikke før Michael sier, – well girls, we made it!

EN GÅRD I FJELLENE

Can Jou ligger øde og høyt til i fjellene i

Catalonia, nord-øst i Spania. Utsikten er enestående og strekker seg langt utover Pyreneenes snødekte topper. Gården bærer preg av hardt arbeid, historie og tradisjon. Et sted som dette er kostelig, så det er i dyp ærbødighet vi vrir om nøkkelen og entrer det flotte, gamle værelset med tilhørende smijernsbalkong og nydelig utsikt. På gården finner vi også et utendørs svømmebasseng, og vi vurderer et lite bad. Men en nydelig duft lokker oss til kjøkkenet hvor vi blir møtt med smil og latter. Vi får beskjed om at middagen snart er klar, og at vi i mellomtiden kan hvile ut med en lokal øl ute på terrassen.

Et pilt hesterace utspiller seg på den vakre stranden.

Hest og rytter er nå blitt et team, og vi føler oss som cowboyer.

En gammel, elegant stenbru fører oss over fra den ene til den andre siden av elva.

Når solen steker er det godt med en siesta i skyggen både for rytter og hest.

Fakta:

★ **Turarranger:** Häst & Sport Resor. Se www.ridresor.com for informasjon. Dette rittet heter «Fra fjell til hav» og en uke koster kr 7000,- med helpensjon. Flyreise kommer i tillegg.

★ **Bostandard:** Dobbelrom med dusj/WC.

★ **Måltidene:** Frokosten består av brød, skinke, syltetøy, ost, juice, melk kaffe/te. Det lurt å pakke med litt niste eller frukt/snacks å ha med på turen, for på hesteryggen blir en fort sulten igjen. Deilig piknik til lunsj! Øl og vin, og naturligvis vann, inngår til lunsj og middag. Alle måltider er inkludert.

★ **Klær:** Ta med ridebukser, knechaps (leggbeskyttere som beskytter innsiden av leggene), ridesko som også er komfortable å gå i, fleecetryø, regntøy, vindjakke, langermet skjorte, Rompetaske for kamera, vannflaske, solkrem, solbriller, adapter. Pakk helst i bag eller ryggsekk. Bagasjen blir fraktet i bil.

★ **Rideturer:** Opp til ca 4–8 timer per dag i seks dager. Foregår i et friskt tempo med mange travpass og herlige galopper. Du passer selv på hesten under turen når det gjelder saling og stell.

★ **Hestene:** Andalusiere og andalusiere krysset med arabisk fullblods (ca. 145–160 cm i mankehøyde). De er godt skikket til å ta seg frem i ulendt terreng, godt ivarett og i god fysisk form.

Reise: Pyreneene Rustikk rideferie

FRA FJELL TIL HAV

En halvtime senere sitter vi ved matbordet hvor det råder en inkluderende og familiær stemning. Og etter dessert er det tid for presentasjon av deltakerne og rideferdigheter slik at Mick kan plukke ut de hestene han mener vil passe til hver og en. Ingen skryter direkte av rideferdighetene sine, selv om det tydelig kommer frem at det er erfarne ryttere som skal på tur. Alle ønsker nemlig en god og løpsvillig hest, men som også er lett å stoppe!

Fleire ankommer utover kvelden, men de skal bli boende på ranchen og ti dagsturer. Stjermeritt kalles det, for hver dag går turen i en ny retning. Gruppen vår på ti personer skal på et ritt som heter «Fra fjell til hav». Vi skal tilbakelegge over 230 kilometer i løpet av seks dager. Vi skal klatre over 1200 meter før vi setter kursen nedover mot kysten og Middelhavet, hvor høydepunktet blir en vill strandgalopp. Men akkurat nå er det mat og vin, og godt selskap som teller.

EN RASK HINGST

Neste morgen møter ti forventningsfulle ryttere opp til frokost. Ikke uventet er alle jenter, noe guiden vår Louis ikke har noe imot. Han forteller at de mannfolkene som blir med nærmest er tvunget av kjæresten, og påstår også at de samme mannfolkene blir overrasket over hvor tøff en slik ferie er, både psykisk og fysisk. I Spania derimot, er hester og ridning for mannfolk. Ekte mannfolk!

Hvor reiser jeg med hvem?

Med jentegjengen:

Island

– en tøff og spennende utfordring på hesteryggen. Høyt tempo hvor du skifter hest flere ganger i løpet av dagen. Vulkaner, geysirer og varme kilder. For tøffe jenter! Koster ca. kr 9500,- for hjelpensjon i en uke.

FOTO: SCANPIX

Med kjæresten:

Estland

– luksuseweekend med ridning og spa. La guttene, som sikkert ikke er så ridevante, nyte en deilig spabehandling etter rideturen. For hva er vel bedre enn å synke ned i et deilig boblebad med duftende oljer etter en roff dag i salen? Både romantisk og deilig. Pris ca. kr 4000,- med hjelpensjon.

FOTO: BULLS

Norge

– Jotunheimen, et nydelig høyfjellsområde med isbre og fjellvann. Rideleirer og turer tilpasset barnefamilier. Kun en biltur unna, enklere blir det ikke. Koster ca. kr 6500,- for hjelpensjon i en uke.

FOTO: DEN NORSKE TURISTFORENING

Venninnen min Tone med sin firbente følgesvenn ivrige Alex.

Pyreneene er majestetiske med topper på over 3000 meter.

Disen ligger lett over fjellvannet og skaper en litt trolsk stemning.

Vi forlater gjestehuset og tusler forventningsfullt ned til stallen, der vi blir presentert for følgesvennen vi skal ha de neste seks dagene. Jeg får tildelt en hvit hingst, niårige Fosco og forærer ham straks et stjålet eple som bestikkelse. Jeg er litt nervøs, for jeg tok nok litt hardt i når det gjaldt de rustne rideferdighetene mine. Kanskje det var vininntaket som fikk meg til å si at jeg ville ha en «very fast forward going stallion», noe jeg altså har fått.

Fosco er visstnok en av de raskeste og dessuten Micks favoritt. Min venninne Tone erklærer seg også fomøyd. Hun har fått tildelt ivrige Alex. Han er høyreist og flott, og den eneste av de firbeinte som i morgendisen ser våken ut.

PIKNIK OG SIESTA

Når hestene er salet opp er det på tide å forlate sivilisasjonen og ri ut i villmarken. Tone og jeg tar det rolig og legger oss helt bakerst i feltet. Vi har tross alt seks lange og harde dager foran oss. Men Fosco og Alex vil det annerledes, så før vi vet ordet av det

er vi oppe i tet, og der blir vi resten av uken.

Vi rir nedover en tett, jungelpreget skog og passerer en søvnnig, liten landsby, før vi setter kursen oppover fjellet Alta Garrotxa. Ved lunsjtider tilbereder Louis en fristende piknik, mens hestene hviler seg i skyggen. Louis anbefaler en dukkert i det iskaldt fjellvannet like ved, for å vaske av seg støvet. Men de fleste gjør som Louis selv, legger seg ned for en liten siesta. Plutselig hører vi et høyt rop; Vale! Vale betyr «vi går» og er et ord vi skal få høre ofte. Louis er klar for å fortsette, så vi gnir oss i øynene og saler opp i riktig cowboystil.

KRANGLETE HESTER

Den første dagen går med til å bli kjent med vår firbeinte følgesvenn og resten av gruppen. Vi finner fort ut hvilke hester som trives sammen og hvem som ikke gjør det. Den ene biter og den andre sparkar. Det er gjerne slik det blir når hestenes hierarki blir satt på prøve. Men etter hvert blir alle enig om sin plass i feltet.

Sent på ettermiddagen kommer vi til en liten fjellgård, en av de siste som fortsatt er i drift. Der saler vi av for natten, og blir fraktet med bil tilbake til ranchen for en etterlengtet middag og en siste overnatting før den virkelige turen tar til.

GALOPP I SKOGEN

Vi har en lang dag foran oss. Vi skal tilbakelegge reisesens lengste strekning og dessuten bestige turens høyeste punkt, Basegoda, 1200 m.o.h. Med stor sikkerhet fører hestene oss opp de steinete og bratte skråningene. Og etter noen krevende stigninger blir det nok en gang piknik, denne gangen ved en gammel forlatt fjellgård med utsikt over sjøen Boadella, som også er målet for dagen. Neste dag bærer det ut i korkeskogen. Det myke underlaget i skogen er ypperlig for raske galopper og det er nå vi skjønner hvorfor et av kravene er at rytterne må være i god form og erfarne ettersom etappen foregår i stor fart inn mellom korketrærne.

Etter tre dager i vill og urørt natur når vi omsider lavlandet Ampurdán. Vi overnatter på et nydelig spa og helsehotell, hvor ømme muskler får massasje. Deretter fortsetter turen et friskt tempo langs åkere, olivenlunder og vingårder. Vi følger fortsatt Boadellasjøen, og ved lunsj kan både rytter og hest bade. Kun 30 kilometer skiller oss og Middelhavet nå.

RACE PÅ STRANDEN

Kvelden tilbringes i en imponerende middelalderby, Cestellón de Empúries, som er omringet av en stor steinmur,

og her er det mulighet for shopping og uteliv. Men de fleste velger å ta en tidlig kveld, for allerede klokken fire på natten skal hestene sales opp slik at vi kommer fram til kysten tidnok til å galoppere soloppgangen i møte.

Tidlig, tidlig neste morgen når vi havet. Vi sporer hestene over i galopp, og et vilt hesterace utspiller seg på den vakre stranden. Bølgene slår vekk sanden under hestenes hofter idet de taktfast strekker seg i full galopp. Inni mellom tar vi oss en velfortjent hvil og lar hestene leke seg i bølgene. Og så en ny lang galopp, og deretter enda en, fremdeles med Fosco og Alex i tet.

SISTE ETAPPE

Returen neste dag går gjennom en grønn og vid dal, før vi fortsetter oppover fjellene i retning Can Jou. Hest og rytter er nå blitt et team, og vi føler oss som cowboyer der vi tilbakelegger lavlandet Ampordán med pinjetrær og nydelige krydderdufter i luften. Vi passerer en søvning liten landsby med kirker, broer og tunneler, alt bygget i stein. Vakre tredører med jembeslag viser håndverk og byggestil fra fordums tider. Vi vet at eventyret nærmer seg slutten, men det får oss til å nyte det hele enda mer.

Etter lunsj som inntas ved floden Fluvias, kommer vi til Besalú, en middelalderby like ved Pyreneene. Nå begynner stigningen opp til ridesenteret, og jo høyere vi kommer, jo flottere utsikt får vi. Til slutt ser vi nesten hele strekket vi har tilbakelagt. Men før vi rekker å bli sentimentale, kommanderer Louis hestene over i galopp, og våre fribente

venner gyver på med ny glød. Nå er det ikke snakk om god skikk lenger. Fosco og jeg, som endelig har slått oss til ro bakerst i feltet, presser oss fremover på de smale fjellstiene.

KYSS PÅ MULEN

Fosco korter ned de skarpe svingene og passerer en etter en. I forbifarten snur jeg meg og sier sorry, men jentene bare smiler frydefullt. Samtlige hester gir jernet i det ville og ikke helt ufarlige fjellrittet. Steinspruten står og hovene dundrer i bakken. Adrenalinene når nye høyder, høyere enn fjelltoppene. Fosco gyver på det han orker for han vil gjerne

Famtlige hester gir jernet i det ville og ikke helt ufarlige fjellrittet.

vinne hele rittet, og det vil jeg også. Men så løfter Louis hånden som tegn på å roe ned og omsider skritte. Og det gjør vi med bankende hjerter og røde kinn.

Etter å ha skrittet oss ned i vanlig puls, ser vi plutselig noe kjent gjennom jungelskogen. Det er Can Jou. Vi klatrer ned av hesteryggen og leier hestene det siste stykket. Nede i stallen saler vi av og vasker vår flinke følgesvenn før vi kysser dem mykt farvel på mulen. Hestene vrinsker og løper ned i hagen for å ruller seg i den skitne sanden. Deretter forsvinner de innover i skogen. ★

E-POST: kamille@hm-media.no

Se www.ridresor.com for mer informasjon.